

Földes Tivadar Menlevele

SCHUTZ-PASS Nr. 73/25

Name: Theodor Földes Név: Wohnort: Budapest Lakás: Geburtsdatum: 5.VIII.1894. Születési ideje: Geburtsort: Istenmező Születési helye: Körperlänge: 160 cm. Magasság: Haarfarbe: braun Augenfarbe: braun Hajszín: Szemszín:	 Unterschrift: <i>Földes Tivadar</i> Aláírás:
---	---

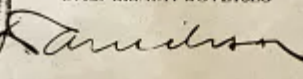

SCHWEDEN

SVÉDORSZÁG

Die Kgl. Schwedische Gesandtschaft in Budapest bestätigt, dass der Obengenannte im Rahmen der — von dem Kgl. Schwedischen Aussenministerium autorisierten — Repatriierung, nach Schweden reisen wird. Der Betreffende ist auch in einen Kollektivpass eingetragen. <u>Bis Abreise steht der Obengenannte und seine Wohnung unter dem Schutz der Kgl. Schwedischen Gesandtschaft in Budapest.</u> Gültigkeit: erlischt 14 Tage nach Einreise nach Schweden.	A budapesti Svéd Kir. Követség igazolja, hogy fentnevezett — a Svéd Kir. Külügyminisztérium által jóváhagyott — repatriálás keretében Svédországba utazik. Nevezett a kollektiv útlevelelben is szerepel. <u>Elutazásáig fentnevezett és lakása a budapesti Svéd Kir. Követség oltalma alatt áll.</u> Érvényét veszti a Svédországba való megérkezéstől számított tizennegyedik napon.
---	--

Reiseberechtigung nur gemeinsam mit dem Kollektivpass. Einreisewissen wird nur in dem Kollektivpass eingetragen.

Budapest, den 26. Sept.

 KÖNIGLICH SCHWEDISCHE GESANDTSCHAFT
 SVÉD KIRÁLYI KÖVETSÉG

Ez apám menlevele, amit Theodor Földes névre állítottak ki 1944. szeptember 26-án Budapesten. A Teréz körúti ház, ahol a háború előtt laktunk, nem volt csillagos ház, ezért el kellett költöznünk abból a lakásból. A Jókai utcai ház, ahova költöztünk, a Fonciere biztosítóé volt, a II. emeleten volt az irodájuk. Még akkor is, amikor csillagos ház lett, 1944 júniusától. 1944. október végétől [lásd: nyilas hatalomátvétel] viszont a svéd követségi alkalmazottaknak volt a menedéke, diplomáciai védettség alatt, Raoul Wallenberg működése nyomán. A Jókai utcai lakás kisebb, háromszobás volt. Olyan kényszercsere volt ez. Az apám, az anyám, a testvérem, a nagynéném meg a nagybátyám,

Károly lakott ott rajtam kívül. Amikor Wallenberg működött, akkor már túl sokan, legalább 20-25-en laktunk a lakásban. Ekkorra mi, a család egy szobába szorultunk vissza. A házban maradtak keresztény lakók, akik nem mentek el -- történetesen a házmester is. 1945. január 7-éről 8-ára virradó éjszaka a házmester 'jótekonny cselekedete' nyomán megjelent egy fegyveres nyilas társaság. Vagy ő szólt nekik, hogy itten vannak zsidók, jogtalanul, és egyébként is, hátha itt lehetne még valamit rabolgatni, miegyéb. Nem tudom. A lényeg az, hogy ezen az éjszakán megjelent ott pár nyilas. Én akkor 11 éves voltam. Az egész társaságot -- már aki mozdítható volt, mert aki meg nem, azt agyonlőtték, ez már így szokott lenni -- elvitték a Városház utca 14. szám alatti nyilas házba. Ez Wallenbergnek is a tudomására került, és megjelent a nyilas házban, így másnap átvittek bennünket a gettóba [lásd: budapesti gettó], az Akácfa utca 54. számú házba. Az apámat meg a nagybátyámat a Duna-partra vitték a rákövetkező napokban, és a Dunába lőtték őket. [1944 októbere, a nyilas hatalomátvétel után a nyilasok szabadon garázdálkodtak Budapesten, és sok zsidót kitereltek a Duna-partra, majd belelőtték őket a folyóba. -- A szerk.] A holttest természetesen soha nem került elő. 1945. január 18-án történt meg a felszabadulás.